

[Justitsministeren.]

havde stillet mig den 30. august 1967. Hr. Helge Nielsen spurgte, om jeg overvejede at stille forslag om en skærpelse af bestemmelserne om hyrevognskørsel, og jeg svarede bl. a., at hyrevognsorganisationerne havde rettet henvendelse til mig med et forslag til en ny hyrevognslov, og at jeg over for organisationerne havde lovet at ville se nærmere på dette spørgsmål, idet den kritik, der er rejst, synes at vise, at den gældende lovgivning næppe er helt tilfredsstillende. De ret komplicerede problemer i forbindelse hermed overvejes for tiden i justitsministeriet, og som jeg sagde til hr. Helge Nielsen, er jeg indstillet på at bidrage til en løsning af de problemer, som hyrevognserhvervet måtte have. Jeg kan imidlertid ikke i øjeblikket sige, hvad overvejelserne vil munde ud i; men jeg kan gøre den tilføjelse, at jeg i går bad det kontor i justitsministeriet, der arbejder hermed, om at fremskynde sine overvejelser.

Jeg vil også gerne gøre opmærksom på, at problemet er lidt ændret, siden det blev drøftet i forbindelse med ændringen af færdselsloven i 1955. Dengang stod taxavognene i front mod alle lillebilerne. I dag har taxavognene og lillebilerne fundet sammen og står i en front mod en ubestemmelig gruppe, som vel kan karakteriseres derved, at de som regel har et andet hovederhverv end at køre lillebiler. Men problemet vil altså nu blive undersøgt, og jeg håber, at jeg kan komme tilbage inden alt for længe med forslag til en ændring.

Økonomiministeren og ministeren for europæiske markedsanliggender (Ivar Nørgaard): Flere af de ærede ordførere har stillet direkte spørgsmål til mig, først og fremmest vedrørende markedssituationen.

Hr. Poul Hartling har derudover stillet to spørgsmål til mig vedrørende min stilling til beskatningen og til jordlovgivningen. Jeg må tilstå, at jeg er i tvivl om, om spørgsmålet er stillet af videbegærlighed, altså om hr. Poul Hartling virkelig nærer ønske om at udvide sin erkendelse; noget sådant bør selvfølgelig ikke støde på modstand fra et medlem af regeringen, da vist alle finder, at en sådan udvidelse er ønskelig.

Men det ligger jo sådan, at de to spørgsmål, hr. Poul Hartling stillede, grunder sig

på nogle avisoverskrifter, hvoraf én er fra før sidste valg og den anden er et halvt år gammel. Siden disse avisoverskrifter har jeg både i tale og på tryk udtalt mig meget detaljeret om mit syn på jordlovgivningen, og jeg kan henlede hr. Poul Hartlings opmærksomhed på en artikel, jeg har skrevet i *Vor Tid*; det sidste nummer af det socialdemokratiske tidsskrift, som hr. Poul Hartling jo netop citerede indgående, da han omtalte interviewet med statsministeren; altså hr. Poul Hartling har det skrift, hvori jeg har givet udtryk for mine synspunkter.

Ganske kort skal jeg sige — hvis hr. Poul Hartling ikke har tid til at gå i detaljer med det — at jeg har hele tiden haft den opfattelse, at vi nødvendigvis må løse de problemer, vi lod være uløste, da man ved folkeafstemningen stemte jordlovene ned, at vi må finde andre midler, men at opgaven stort set er den samme, nemlig at beskytte jorden mod spekulation og mod at blive overtaget af statsborgere sydfra. Jeg har dér bestræbt mig på at finde frem til andre midler end dem, man fandt frem til sidste gang, bl. a. har jeg lagt vægt på, om man i videst muligt omfang kunne undgå en udvidelse af ekspropriationsbestemmelserne, noget, som jeg formodede hr. Poul Hartling også var interesseret i. Derfor har vi i regeringens planlægningsudvalg beskæftiget os indgående med spørgsmålet om, hvorvidt vi kunne lægge et stærkt indhold i begrebet tilbudspligt, sådan som man er ved at gøre det i Sverige.

Vedrørende beskatningen er jeg selvfølgelig fortsat tilhænger af, at man skærper kapitalvindingsafgiften, noget, regeringen også har bebudet at vi vil gøre, ligesom progressionen i indkomstbeskatningen bliver påvirket af, at vi ophæver skattefradragsreglen, hvilket der jo er truffet beslutning om siden sidste valg. Der er altså fuld overensstemmelse mellem, hvad jeg sagde før sidste valg, og det, det nye flertal rent faktisk gennemfører.

Jeg skal så komme med nogle bemærkninger om de spørgsmål, der blev stillet vedrørende den markedspolitiske situation.

Hr. Poul Hartling var inde på, at det på længere sigt er de politiske aspekter af Fællesskabets samarbejde, som er afgørende. Jeg er ganske enig i, at de politiske aspekter er af største betydning. Fællesskabets hid-